

idet det sikkert ikke uden videre kan gaa an at give denne Lov en saadan vidtrækkende, tilbagevirkende Kraft.

Der er endvidere en Bestemmelse om, at Direktøren for Fængselsvæsenet skal afgøre Tvivlstilfælde og afgøre dem efter Forhandling med vedkommende Kommunalbestyrelse, og at Fængselsdirektøren paa forskellige Omraader kan træffe Bestemmelser om de Ydelser, som skal tilstaa disse Arrestforvarere. Jeg tror ikke heller, at dette er en Bestemmelse, som vil være heldig, og jeg vilde i alt Fald foretrække, at det var Justitsministeren, der i saadanne Tilfælde traf Bestemmelsen og afgjorde saadanne Spørgsmaal.

Iøvrigt tror jeg ikke, at man her behøver at gaa saa vidt. Det Kendskab, jeg har til de kommunale Myndigheder Landet over, er, at de har vist sig meget villige til at yde Lønninger til deres Funktionærer. Jeg synes oven i Købet, at de kommunale Myndigheder i den sidste Tid har vist en paafaldende Flothed og har overbudt Statsmyndighederne paa mange Punkter. Mange Kommunalbestyrelser i Landet har fattsat Lønninger, der ligger betydelig højere end Statens Lønninger, og jeg har set, at baade Amts- og Sognekommuner har fortolket Lønningsbestemmelser saavel vedrørende Lærertilfælde som vedrørende andre Lønninger saaledes, at de har budt Toplønninger og ikke har søgt at slippe med de mindst mulige Beløb — i alt Fald har det været Tilfældet for mange Kommuners Vedkommende. Jeg tror derfor ikke, at der behøver at rejse sig nogen Utryghed fra disse kommunale Tjenestemænds Side, selv om man ikke skulde faa det ud af denne Sag, som man havde ventet sig af dette Lovforslag.

Som det ganske rigtigt er fremhævet af det ærede Medlem fra Vedby (Søren Svendsen), er disse Forhold meget uensartede. Der er meget stor Forskel paa Arrestforvarernes Stillinger, der er meget smaa Arrestforvarerstillinger og meget væsentlige Stillinger, Stillinger, der er rene Bierhverv, og Stillinger, der er Hovederhverv. Dette vil selvfølgelig gøre en Ordning meget vanskelig, naar man vil forsøge, som her foreslaaet, at trække de forskellige Stillinger nogenlunde lige og faa ensartede Regler og ensartede Sæts anvendt paa dem.

Ogsaa dette Forhold mener jeg, at man i det kommende Udvalg, som nu er bebudet, maa overveje, saaledes at man kan naa til en Ordning, som kan blive tilfredsstillende saavel for Arrestforvarerne som for Kommunerne, og som ogsaa kan stemme overens med de Principper, som jeg mener, vi her fra Rigsdagens Side maa haandhæve, naar Spørgsmaalet er om kommunalt lønnede Tjenestemænd. Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at dette Lovforslag viderebehandles i det Udvalg, som man fra anden Side har bebudet at ville foreslaa nedsat ved Slutningen af denne Debat.

Parkov: De Betæneligheder, som fra anden Side er udtalte med Hensyn til det foreliggende Lovforslag, deler jeg, og jeg kan i det hele taget give min Tilslutning til den Kritik, der har været øvet overfor Lovforslaget i dets Helhed og Enkeltheder. Hvad angaar den Udtalelse, som nys blev fremsat af Ordføreren for det radikale Parti (Kofoed), og som omfattede Stillingen fra Kommunernes Side overfor de kommunale Tjenestemænd, da er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg mener, at man ingenlunde kan sige, at de Vilkaar, Kommunerne byder deres Tjenestemænd, er af en saadan Art, at man skulde kunne kalde dem for Underbud. Det forekommer mig, at man i det store og hele har stillet sig velvilligt og forstaaende og endda i enkelte Tilfælde — hvilket jo er meget velbekendt — er gaaet langt over, hvad Staten har ment at kunne yde sine Tjenestemænd. Jeg skal for mit Vedkommende ogsaa tiltræde Forslaget om, at Lovforslaget gøres til Genstand for Behandling i et Udvalg.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Jeg skal tillade mig, at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.